

مشکلات فاز ۲ شهرک مهرگان کاسه صبر اهالی و البریز کرده است

فاز فراموشی

محمد کامران - پنج سالی می شود که با هزار زحمت توانسته اند خانه هایشان را تحویل بگیرند و به امید اینکه دیگر دغدغه اجاره سرماه و اسباب کشی هر ساله را نداشته باشند، راهی فاز ۲ شهرک مهرگان شده اند. اما گویا دغدغه ها و مشکلات تمامی ندارد. در این سال هایی که ساکن این قسمت از مهرگان شده اند، شاهد آبادانی و برطرف شدن مشکلات فاز یک بوده اند؛ بولواری که فاصله زیادی با آن ها ندارد ولی هرگز نوبت به خودشان نرسیده است. پیگیری هایشان از شهرداری هم با این جواب روبه روبرو شده است: این قسمت از مهرگان هنوز به شهرداری واگذار نشده است و تا مسکن و شهرسازی زیر ساخت ها را فراهم نکنند، ما فاز ۲ را تحویل نخواهیم گرفت و هزینه ای هم برایش نمی کنیم. شاید باور کردنی نباشد اما اینجا اهالی از ترس سگ های ولگرد شب ها بیرون آمدن از خانه را ندارند، گاری های زباله زمانی که به مرز انفجار می رسند و همه جا را کثیف می کنند تازه جمع آوری می شوند، کوچه ها و خانه ها توسط خود اهالی شمارگذاری شده است و هزارویک مشکل دیگر که صبر شهروندان فاز ۲ شهرک مهرگان را البریز کرده است.

۱. فکر می کنند زورگیر هستیم!

محل قرارمان با اهالی فاز ۲ مهرگان، میدانی است که هیچ تابلویی ندارد. خیلی از اهالی به خاطر برپایی دوشنبه بازار در این راسته، همین نام را روی آن گذاشته اند. مشکلات ساکنان فاز ۲ از همین میدان شروع می شود. یکی از شهروندان این محدوده می گوید: فاز یک شهرک که تمام می شود هیچ تابلو و علامتی نیست تا نشان دهد بعد از زمین های خاکی و خیابان های تاریک باز هم منزل مسکونی است. خدا نکند شب به اینجا برسیم و بخواهیم ماشین بگیریم، هیچ کس حاضر نیست ما را سوار کند. چون اصلا باور نمی کنند که انتهای این خیابان، واحدهای مسکونی شهرک مهرگان باشد. فکر می کنند می خواهیم بیریشمان انتهای بیابان و ماشینشان را بدزدیم! صبح ها هم همین آش و همین کاسه است. نه تنها از بیرون، که از داخل خود شهرک هم هیچ کسی جرئت نمی کند مسافر سوار کند، چون می ترسند. حالا فرض کنید کارمندو کارگری که خانه اش اینجاست و ماشین ندارد، صبح ها در هوای سرد خودش را با چه مشقتی باید به فاز یک برساند تا سوار تاکسی یا خودرویی شود. او اضافه می کند: شاید باورتان نشود، اما شب که می شود مادر خانه هایمان حبس می شویم. و سپس ادامه می دهد: آن هایی که ماشین دارند، راحت هستند و می توانند به کار و زندگی شان برسند، ولی کسی که وسیله ندارد یا مثل برخی از خانم ها که شوهرانشان کارگر شب کار هستند، دیگر نمی توانند از خانه بیرون بروند. چون ساعت هشت شب نه اتوبوسی هست و نه خودرویی رد می شود که بخواهد سوارشان کند. در این میان خدا نکند که بچه شان هم مریض بشود.

۲. آدرس دادن برایمان تبدیل به آرزو شده بود

بی نشانی فاز ۲ این شهرک فقط به یک میدان و ابتدای آن خلاصه نمی شود، بلکه تا همین چند وقت پیش نه کوچه نام و نشانی داشتند و نه حتی خانه ها پلاک گذاری شده بودند. شهروندان مهرگان یا به همان سبک قدیمی کوچه اول سمت راست، خانه دوم سمت چپ، آدرس می دادند یا خودشان می رفتند و مهمانشان را تا مقصد راهنمایی می کردند. محمدی بیان می کند: نشانی دادن به دوست و آشنا با این وضع از مشکلات اصلی ما بود. شهرداری زیر بار تابلوگذاری معابر نمی رفت، مسکن و شهرسازی هم می گفت که این کار وظیفه شهرداری است. مجبور شدیم برای رهایی از این وضعیت خودمان دست به کار شویم. دو اسم انتخاب کردیم و با هزینه خودمان شابلون درست کردیم و روی دیوارهای اول هر کوچه نام کوچه را نوشتیم. پلاک ها را هم خودمان عددگذاری کردیم تا هر وقت که از این معلق بودن درآمدیم، خودشان بیایند و درستش کنند.

۳. بهشت ضایعاتی های جاده سیمان

باز هم شاید باور کردنی نباشد اما در فاز ۲ مهرگان هر جا که سر بچرخانید، زباله می بینید. زباله ریزی در زمین های خالی اطراف و حتی داخل شهرک آن قدر زیاد است که امکان ندارد هر چندمتر با دیوار نوشته های جورواجور «آشغال نریزد» روبه رو نشوید. همه جور ش هم هست؛ از نمونه های محترمانه تر گرفته تا آن هایی که به لعنت و فحش ختم می شوند. شهرداری در همان ماه های ابتدایی افتتاح این فاز، چند باکس زباله را در چند نقطه تعبیه کرد اما بشیوه جمع آوری یک یا دوبار در هفته این گاری ها، دردی از مردم دوا نمی کند. اهالی می گویند: به دو روز نمی کشد که این سطل های گالوانیزه و اطرافشان پر می شود.

یکی از بانوان این شهرک در این باره به ما می گوید: این شش هفت گاری جواب گوی جمعیت شهرک نیست. هر چهار یا پنج کوچه یک گاری دارد، برای همین است که به روز نکشیده گاری ها پر می شوند و سرریز می کنند. کسی هم نیست که درویر برشان را تمیز کند. به پاکبان های بنده خدا هم گفته اند که تا فاز یک را بیشتر پوشش ندهند. بعد این می شود وضعیت فاز ۲ شهرک مهرگان! هر جا که می بینید زباله ریخته است، آن هایی که پنجره خانه هایشان به سمت زمین های خالی باز می شود، زباله هایشان را از همان جابه داخل زمین های باز پرتاب می کنند. زمین های باز اطراف شهرک الان پر از زباله است، البته چند وقت پیش اهالی دست به کار شدند و

زباله های این زمین ها را با جمع کردند یا سوزاندند تا موجب بیماری نشود. «مهرگان بهشت ضایعاتی های جاده سیمان است.»، این را یکی دیگر از شهروندان می گوید و ادامه می دهد: وضعیت جمع آوری زباله های شهرک، کار را برای ضایعاتی ها راحت کرده است. روزها می آیند و با خیال راحت گاری های شهرداری را زیر و رو می کنند. این قدر هم به خودشان زحمت نمی دهند که دست کم پلاستیک های زباله را دوباره داخل سطل برگردانند. همه را پخش و پلا می کنند و می روند.

۴. سگ به جای گریه!

رژه سگ های ولگرد در فاز ۲ شهرک مهرگان با همه ترس هایی که برای برخی دارد، در این چهار ساله برای شهروندان شهرک تبدیل به امری عادی شده است. در مدتی که مشغول تهیه گزارش بودیم بارها اتفاق افتاد که سگی از کنارمان گذشت و به سراغ گاری های زباله رفت. محمدی از ساکنان فاز ۲ به ما می گوید: چند وقت پیش شهرداری طرحی را برای فاز یک اجرا کرد و سگ های ولگرد آنجا را جمع آوری کرد اما فاز ۲ به امان خدا رها شده است.

او اضافه می کند: روز اوضاع نسبتاً بهتری دارد. غروب که می شود، سگ ها به صورت گله ای از سمت جاده کلات و قرقی به سمت مهرگان می آیند و خدا نکند که آدمی سر راهشان باشد. شک نکنید که حمله می کنند. حتماً باید سگ های ولگرد چند نفر را تکه و پاره کنند که شهرداری و سایر سازمان های مسئول به فکر چاره بیفتند. باور کنید خیلی از اهالی از ترس سگ جرئت نمی کنند شب ها از خانه شان بیرون بیایند.

۵. بوی گند قیر و آسفالت امانشان را بریده است

شاید زمانی که این زمین ها برای ساخت مسکن مهر در مهرگان آمایش و انتخاب شد، باید به این موضوع هم فکر می کردند که درست در چند کیلومتری این خانه ها، کارخانه های قیر و آسفالت و کشتارگاه مرغ قرار دارد و بوی نامطبوع حاصل از آن ها همه را کلافه خواهد کرد.

محمدی از بیش از ۶۰ کارخانه فعال قیر در حوالی مهرگان حرف به میان می آورد که به هیچ وجهی حاضر نیستند فعالیت خود را تعطیل یا کم کنند. او می گوید: چندی قبل با نماینده بهداشت و محیط زیست برای اطلاع از اوضاع و بررسی وضعیت همین کارخانه های قیر، به محل استقرارشان رفتیم. حدود ۶۲ کارخانه قیر و آسفالت در چند قدمی ما فعال هستند که چند تا بی شان با همه توان و دوشیفت هم کار می کنند. این کارخانه ها از نظر بهداشتی به هیچ عنوان نباید اینجا باشند ولی هستند و فعالیت می کنند. تا آنجا که ما فهمیده ایم قرار است سازمان مسکن و شهرسازی و شهرداری زمینی را به این کارخانه ها اختصاص دهند تا به محلی دورتر از شهرک بروند، ولی خدای دانه چه وقت قرار است این کار عملی شود. تا آن موقع ما باید اسیر این بوی گند باشیم.

او اضافه می کند: شب ها به قدری بوی زیاد می شود که انگار درست در چند قدمی شما کسی مشغول ایزوگام کاری یا قیر مالی پشت بام خانه اش است. تابستان ها هم که اصلاً جرئت نمی کنیم در و پنجره را باز کنیم یا حتی کولر آبی روشن کنیم؛ چون بومی آید داخل خانه. تا همین چندماه پیش و قبل از تعطیلی مرغداری بوی قیر با بوی خونا به و فاضلاب مرغداری به داخل شهرک می آمد؛ طوری که اصلاً نمی شدن نفس کشید.

۶. مسجدی که در گیر و دار کاغذبازی گرفتار شده است

چندباری در همین شهر آرامجله نوشتیم که شهرک مهرگان مسجد و حسینیه ندارد، حالا اما بعد از پنج سال مصالای فاز یک در شرف افتتاح است. شهروندان فاز ۲ هم به همین ترتیب از نبود یک فضای دینی و مذهبی در نزدیکی منازلشان غلایه می کنند. پیگیری های اهالی برای حل این موضوع منجر به تحویل یک زمین ۵۰۰ متری از سوی مسکن و شهرسازی به آن ها شده است تا فاز ۲ مسکن مهر مهرگان هم صاحب مسجد شود. مسجدی که کلنگش به زمین خورده و خیرانی هم پای کار دارد، اما در پیچ و خم مجوز ساخت از سوی شهرداری منطقه ۲ مانده است. یکی از اهالی می گوید: متأسفانه همان طور که برای فازیک هیچ

مسجدی ساخته نشد و خود مردم همت کردند و مشکلشان را مرتفع کردند، اینجا هم چند نفری از اهالی فاز ۲ به عنوان معتمد راهی مسکن و شهرسازی شدیم و در نهایت زمینی را که کاربری خاصی برایش تعریف نشده بود برای ساخت مسجد تحویل گرفتیم. از آنجا که قرار نیست هیچ اداره و سازمانی با بودجه خودش بیاورد و برای ما مسجد بسازد، خودمان خیران را پای کار آورده ایم اما صدور مجوز و پروانه ساخت در شهرداری منطقه ۳ همان طور معطل باقی مانده است؛ می گویند در دست بررسی است. او با بیان اینکه کلنگ ساخت مسجد به زمین خورده است، ادامه می دهد: خدمات که به ما نمی دهند هیچ، جلوی پایمان سنگ اندازی هم می کنند. بالاخره قرار است اینجا مسجد ساخته شود، نه بنای دیگری. واقعاً دلیل دست دست کردن شهرداری را نمی فهمیم.

۷. نگذارید مشکلات عمرانی تبدیل به

معضل امنیت ملی شود

مشکلات و معضلات فاز ۲ شهرک مهرگان این قدر زیاد است که بیان کردن آن ها نیاز به چندین و چند گزارش دارد. مثلاً تا شعاع چند کیلومتری از این فاز هیچ مغازه ای، حتی یک بقالی کوچک و جود ندارد تا اهالی مایحتاج روزانه شان را از آن جات تهیه کنند. همان چند مغازه در حال ساخت فاز دوم را که قرار بود دوسه ماهه تحویل صاحبانشان شود، شهرداری پلمب کرده و فعلاً خبری از ادامه ساختشان نیست. خیابان ها و کوچه های فاز دوم مهرگان هنوز روشنایی درست و درمانی ندارد و همین موضوع امنیت اهالی را به خطر انداخته است. نه شهرداری و نه مسکن و شهرسازی هیچ کدام زیر بار ساخت یک فضای سبز کوچک یا حتی کاشت چند درخت نرفته اند و نمی روند و مدام تقصیر را گردن همدیگر می اندازند. شهروندان فاز ۲ مهرگان می گویند اینجا آخر مشهد است و مافاموش شده هستیم. می گویند بارها و بارها می خواستیم تجمع و اعتراض کنیم ولی هر بار منصرف شده ایم. نمی خواهیم آب به آسیاب دشمن بریزیم و امنیت شهر را خدشه دار کنیم. این روزها فاز ۲ مهرگان کم کم در حال خالی شدن از سکنه است. آن هایی که با هزار امید و آرزو و وعده پا به اینجا گذاشته اند، عطای زندگی در مهرگان و خانه دار شدن را به لقایش بخشیده اند و حاضرند دوباره رنج اجاره نشینی را به جان بخرند. اصلاً چه تضمینی است که با کم شدن جمعیت فاز ۲ مهرگان و فروش خانه به دیگران، فردا امنیت شهر و کشور از همین نقطه تقریباً خالی از سکنه تهدید نشود؟ مگر مردمی که می خواهند بروند، می دانند که خانه هایشان را به چه کسانی می فروشند؟ اگر در آینده فاز ۲ مهرگان به واسطه حضور برخی افراد معلوم الحال تبدیل به مرکز عمده توزیع مواد مخدر شود، چه کسی پاسخ گو خواهد بود؟ از قدیم هم گفته اند که جلوی ضرر را از هر جا بگیري منفعت است.

چند وقت پیش
شهرداری
طرحی را برای
فاز یک اجرا
کرد و سگ های
ولگرد آنجا را
جمع آوری کرد
اما فاز ۲ به امان
خدا رها شده
است